

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

107. årgang

DECEMBER 1958

INDHOLD

Forsidebilledet

»Jomfru Maria tilbeder Jesusbarnet«, efter maleri af Corregio (1494-1534). Originalen findes i Galleria degli Uffici, Florenz.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Juletiden — en glædens tid.

Når man tænker på julens oprindelse, tænker man på engelen, som viste sig for fårehyrderne og sagde: »Frygt ikke, thi eder er i dag en Frelser fodt, i Davids by, han er Kristus Herren«, og på hvordan de fandt ham i stalden.

Men vi burde gå længere tilbage, til forudtilværelsen, hvor planen blev lagt, og vi fik at vide, at Kristus var den, som var blevet udvalgt til at blive Frelser for alle, som kom til jorden. »Han blev efter Guds egen fastsatte plan og forudviden givet i jeres vold......, men Gud gjorde ende på dodens veer og lod ham opstå...... derom er vi alle vidner.«

Han kunne opstå, fordi han var Guds Søn, som Lukas fortæller, at engelen sagde til Maria: »Den højestes kraft skal overskygge dig; derfor skal også det, som fødes, kaldes Guds Søn.«

Markus bekræfter disse ord, for han begynder sit evangelium med disse ord: »Dette er begyndelsen til evangeliet om Jesus Kristus, Guds Søn,« og Frelseren selv sagde det til joderne, som ville stene ham: »Da tog jøderne atter sten for at stene ham. Jesus svarede dem: Mange gode gerninger har jeg ladet jer se fra min Fader; hvilken er det af de gerninger, I vil stene mig for? Joderne svarede ham: Det er ikke for en god gerning, vi vil stene dig, men for gudsbespottelse, fordi du, som er et menneske, gør dig selv til Gud...... Jesus svarede dem: ...... hvordan kan I sige til den, som Faderen har helliget og sendt til verden: »Du taler gudsbespotteligt«, fordi jeg sagde: Jeg er Guds Søn.«

Lad os til jul huske at ære ham, som tilbyder frelse til alle og ophøjelse til dem, der vil adlyde ham.

Lad os ære ham som Guds Son, Gud fra hvem han arvede retten til at sige: »Jeg er Guds Søn«.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Jesus VAR DEN FORJÆTTEDE MESSIAS

af Præsident J. Reuben Clark jr.
af Det Første Præsidentskab

Dette er det andet i en serie af syv uddrag og glimt af forelæsningerne, holdt af Præsident J. Reuben Clark jr. af Det Første Præsidentskab, om Jesu liv. Disse forelæsninger blev udgivet i 1939 under G.U.F.s auspicier. De er blevet forkortet til deres nuværende form, fordi pladsen ikke tillader at offentliggøre dem i deres fulde udstrækning. Imidlertid vil enhver lærer eller lærerinde i evangeliet i disse enkle, forkortede artikler finde tanker, som er blevet »skummet« af årelange omhyggelige undersøgelser, studier og spekulationer.

Disse uddrag er blevet udarbejdet af Kenneth S. Bennion fra The Instructors komité.

Den største livshistorie om Frelseren, der nogensinde er blevet eller nogensinde vil blive skrevet af nogen dødelig pen, indeholdes i de fire evangelier i Det Nye Testamente og i 3 Nephi.

Opmærksomheden henledes på den kendsgerning, at de fire evangelier i Det Nye Testamente deler sig i to dele, idet de tre første evangelier er kendt som Synoptikerne og det sidste, *Johannes*, som en fortolkende afhandling om Frelserens liv. *Markus* anses som regel for at være skrevet først, og *Mattæus* og *Lukas* blev derefter skrevet. Nogle kritikere påstår, at der var en bog til, som vi ikke har. Nogle kalder den *Logia,* andre at det var en ikke-Markus bog, og der findes endnu flere betegnelser for den. Nogle kritikere tror, at Lukas og Mattæus havde adgang til denne anden bog og tillod sig at citere ofte fra dens indhold.

Datoen, forfatterskabet og sproget, som disse fire evangelier er skrevet i, er ikke noget, der har så stor vigtighed...... og de, som forsøger at få evangelierne til at stå eller falde med disse spørgsmål, er i virkeligheden antikristne.

Nogle kritikere siger, at den messianske tanke var meget langsom i sin udvikling. Men i denne forelæsning skal jeg prøve at bevise, at lige fra begyndelsen, i alle evangelierne, var der en klar antydning af, at Jesus var Messias.

Jeg kunne lide at sige noget andet om forskellen i beretningerne hos de forskellige evangelieskrivere om de samme begivenheder. Prøv dette eksperiment: Lad flere af Dem, f. eks. fire, føre en alvorlig samtale om en eller anden vigtig sag, der omfatter enkeltheder i hændelser og trosretninger eller meninger. Ingen af Dem gør notater. Bagefter lader De så hver

af de fire skrive ned, hvad de husker af hele samtalen. Læs så for hinanden, hvad De har skrevet, læg mærke til lighederne, forskellighederne og modsætningerne. Betragt så evangelie-beretningerne, skrevet til forskellige tider, år efter at begivenhederne havde fundet sted. De vil komme til den slutning, at kun Herrens inspiration kunne have lavet en så overensstemmende og harmonisk beretning om Frelserens liv, som viser sig i de fire evangelier. Der var ingen reportere, ingen aviser, ingen ugeblade, ingen optegnelser bevaret om Frelserens mission, før den blev henvist til at blive skrevet af disse mænd omtrent tyve, tredive, fyrre eller halvtres år efter, at den var foregået.

Jeg anvender Kong Jakobs tekst. I det kursus, som vi skal gennemgå, vil jeg gerne bede Dem specielt have opmærksomheden henvendt på udviklingen af begrebet Messias. Jeg vil også gerne bede Dem lægge mærke til den udvikling, der foregår i Jesu liv angående princippet tro - efter min mening det største princip vi kender. Tro, som vi så ofte synes er dunkel og uinteressant, er den største kraft, som vi har nogen beretning om.

Endnu en ting: Den 15. oktober 1843 fremsatte Profeten Joseph Smith i nærheden af Nauvoo Templet en udtalelse angående Bibelens tekster, som jeg synes er endnu bedre end den, vi har i Trosartiklerne: »Jeg tror på Bibelen, som den var skrevet, da den kom fra de oprindelige skribenters pen. Uvidende oversættere, skødesløse afskrivere, eller listige og korrupte præster har begået mange fejl«. Efterhånden som vi går videre er jeg sikker på, at De vil blive overbevist om sandheden af denne udtalelse.

Frelseren, vor Broder.

Jeg sagde i min foregående lektie, at vi skulle behandle Frelseren først og fremmest som vor Ældre Broder. Jeg skal prøve at omhandle ham ud fra dette synspunkt snarere end ud fra det åndelige, skønt jeg synes, at i begyndelsen af dette kursus er der visse åndelige ting, som vi bør tænke på. Jeg skal først læse af Abrahams Bog:

»Og Herren havde vist mig, Abraham, fornuftvæsenerne, som var organiserede før verden blev, og blandt disse var mange af de ædle og store;

og Gud så disse sjæle, at de var gode, og han stod midt iblandt dem, som var ånder, og han så, at de var gode. Og han sagde til mig, Abraham: Du er en af dem; du blev udvalgt, før du blev født.« (Abraham, 3:22-23).

»Jeg var i begyndelsen......«

Herren forkyndte til Profeten ved åbenbaring:

»Og nu, sandelig siger jeg jer: Jeg var i begyndelsen hos Faderen og er den Førstefødte......

I var også i begyndelsen hos Faderen......

Mennesket var også i begyndelsen hos Gud. Intelligens eller sandhedens lys blev ikke skabt eller dannet og kan ej blive det.« (L. & P. 93:21, 23, 29).

Profeten sagde: »*Der findes ikke noget, som er immaterielt. Al*

ånd er materie, men er finere og renere og kan kun ses med renere øjne. Vi kan ikke se det, men når vore legemer bliver rensede, skal vi se, at det altsammen er materie.« (D. H. C. Vol. 5, side 392-93).

Endelig skal jeg citere fra det syn Jareds broder havde, taget fra *Ether:*

»Se, dette legeme, som du nu ser, er min ånds legeme, og jeg har skabt mennesket efter min ånds legeme, og som jeg ser ud for dig i ånden, således skal jeg vise mig for mit folk i kødet.

Da jeg, Moroni, sagde, at jeg ikke kunne give en fuldstændig beretning om disse ting, som er skrevet, er det mig nok at sige, at Jesus viste sig for denne mand i ånden og i samme legemes billede, som han havde, da han viste sig for nephiterne.« (Ether 3:16, 17).

Så kommer vi til bebudelsen til Zakarias i Jerusalem, at han skulle få en søn til trods for hans og hans hustrus høje alder. De husker, at Zakarias ikke troede, hvad han fik at vide, og han bad om et tegn, og han fik det i form af stumhed. Det er altid en farlig ting at bede om tegn. Man kan aldrig være sikker på, hvilket tegn Herren vil give.

Bibelen fortæller os, at det var engelen Gabriel, som viste sig for Zakarias (Lukas 1:19).

Efter at Elisabeth var blevet frugtsommelig, drog hun ud på landet. Det antages, at hun rejste til Judæa, enten til Hebron eller til Juttah.

Efter at hun var rejst, kom bebudelsen til Maria, som man også finder optegnet hos *Lukas* (Luk. 1:26-38). De vil huske Marias forbavselse over det, der skulle finde sted. Hvis De omhyggeligt læser bebudelsen til Maria, vil De lægge mærke til, at lige fra begyndelsen antydede engelen, at den søn, hun skulle føde, skulle være Messias.

Den næste begivenhed er Marias besøg hos sin slægtning Elisabet. Angående dette er der to meget smukke stykker litteratur. Det første er den hilsen, som Elisabet gav Maria. Det berettes, at da Maria talte, sprang det ufødte barn i Elisabets liv af glæde, og derpå sang Elisabet en meget smuk hymne for at prise Maria. Derefter brød Maria også ud i lov og pris i den sang, der siden da er blevet kendt som *»Magnificat«* (Marias Lovsang) (Lukas 1:42-55).

Bebudelsen til Josef.

Så kom bebudelsen til Josef. Da han fik at vide, at hun var frugtsommelig, tænkte han på, hvad han skulle gøre. Af respekt for familien og for Maria ville han ikke sige noget. Jeg tør hævde, at Josefs beslutning var et klart bevis for, at han..... var en mand med høje principper. Efter at han var nået til denne slutning, viste engelen sig for ham og bekræftede overfor ham, hvad der allerede var blevet fortalt Maria. (Mattæus 1:18-25).

Da den forjættede søn var født Zakarias og Elisabet, tilkendegav faderen ved at skrive, at hans navn skulle være Johannes. Så fik han sin tale tilbage, og han profeterede på den tid. (Lukas 1: 67-80). Det fortælles, at over hele

»Moder og barn«. Fra et maleri af Murillo (1617-1682).

Judæa spredtes miraklet om Zakarias's gengivelse af talens brug.

Så kommer den del, hvor Kejser Augustus befalede, at alle mennesker skulle skrives i mandtal, og De kender historien om rejsen fra Nazaret mod nord ned til Jerusalem og derfra til Betlehem, og De kender historien om Frelserens fødsel. Her er, hvor vi første gang kommer til *Mormons Bog*. Jeg skal citere fra *3 Nephi*.

Et stort røre.

Et stort røre havde vist sig på det vestlige fastland mellem de troende og de vantro, fordi de troende så frem til Frelserens komme, som alle tegn pegede imod, medens de vantro hånede dem og fortalte dem, at Frelseren ikke ville blive født, og så følger beretningen således:

»Og det skete, at de ikke-troende bestemte en dag, på hvilken alle de, som troede på disse overleveringer, skulle slås ihjel, dersom ikke det tegn, der blev givet af profeten Samuel, skulle vise sig.

Da nu Nephi, Nephis søn, så denne folkets ugudelighed, blev hans hjerte meget bedrøvet.

Og han gik ud og knælede ned på jorden og anråbte sin Gud stærkt på sit folks vegne, ja, for dem, som skulle udryddes på grund af deres tro på deres fædres overleveringer.

Og han anråbte Herren inderligt den ganske dag, og se, Herrens røst kom til ham og sagde:

Løft hovedet og vær ved godt mod, thi se, tiden er forhånden, og i denne nat skal tegnet gives, og i morgen kommer jeg til ver-

den for at vise verden, at jeg vil opfylde alt det, som jeg har ladet tale ved mine hellige profeters mund.« (3 Nephi 1:9-13).

Der er en vældig mængde føde for tanken i det sidste vers, skønt jeg skal ikke forsøge at gå ind på det nu.

Dagen efter blev så Jesus født, svøbt i en krybbe.

Der har været en stor del skriverier og tale angående tidspunktet, da Frelseren blev født, med hensyn til år og måned og dag. For mig gør det ikke nogen som helst forskel, hvad dag Frelseren blev født, heller ikke hvilket år han blev født. Det væsentlige er, at han blev født, at han levede, at han fuldførte sit værk. Hvornår han levede, hvor længe han levede, hvor lang hans mission var, hvornår han blev født, og hvornår han døde, er ikke noget af væsentlig betydning for den store mission, han udførte.

Her er et andet citat fra *3 Nephi:*

»Og der blev ikke noget mørke den hele nat, men det var så lyst, som om det var midt på dagen. Og solen stod igen op efter dens rette bestemmelse; og de vidste, at det var den dag, da Herren skulle fødes på grund af det tegn, som var blevet givet.« (3 Nephi 1:19).

Efter Jesu omskærelse bragte Maria ham til templet. Læs, som endnu et storslået stykke kristen litteratur, Simeons store lovsang, han, som tog Herren i sine arme og forkyndte, hvem han var, og se på dette sted også efter forkyndelsen om det tegn, som Jesus selv var. Dette stykke litteratur er almindeligvis kendt som *»Nunc Demittis«*. (Lukas 2:25-35).

De vil lægge mærke til, at angående beretningen om de vise mænd må vi vende os til *Mattæus*. De vise mænd gik til Herodes og forkyndte, at de havde set Herrens stjerne i østen, og de spurgte, hvor jødernes nyfødte konge var. Den forfærdede Herodes kaldte de jødiske ypperstepræster og skriftkloge sammen. De fortalte ham, at ifølge skriften skulle han fødes i Betlehem. (Mattæus 2:4-6).

Derefter kom flugten til Ægypten for at undgå myrderiet af de uskyldige. I min næste tale skal jeg fortælle Dem noget om Herodes's familie, hvoraf jeg er sikker på, at De vil blive overbevist om, at dette myrderi af de uskyldige, som synes så stort for os, kun var en hændelse i Herodes den Stores liv og regering, han, som var en af de mest morderiske store mænd, som vi læser om i oldtidens historie.

Efter at Herodes var død, forkyndte Herren for Josef og Maria, som var i Ægypten, at Herodes var død; og de bragte Jesus tilbage og tog ham med til Nazaret. Derefter fortæller beretningen om Jesu første besøg i templet. (Lukas 2:41-50).

De større kritikere gør et stort nummer ud af den kendsgerning, at det kun er i *Johannes*, at man får en tidlig forkyndelse om Messiasskabet. Men lige i begyndelsen, og i *Lukas* - som har en bedre stilling som historiker end nogen anden af de fire evangelieskrivere - forkynder Jesus, hvem hans Fader er, og ved den for-

kyndelse erklærer han, at han er Guds Søn, og antyder derfor nodvendigvis sit Messiasskab.

»Men de forstod ikke, hvad han mente med det, han sagde til dem.

Så fulgtes han med dem hjem til Nazaret og var lydig imod dem. Og hans moder gemte alle disse ord i sit hjerte.

Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.« (Lukas 2:50-52).

Der er således tavshed fra de vise mænds besøg, indtil Frelseren er 12 år gammel. Og så er der atter tavshed i hans liv, fra han er 12 år, og indtil han bliver 30.

Jeg er overbevist om, at Frelseren levede i Nazaret og voksede op der, at han studerede skrifterne, og at Gud, hans Fader, gav ham lærdom og visdom langt ud over noget menneske, der nogensinde har levet.

— — —

Næste måned vil Præsident Clark fortsætte med den anden periode, fra begyndelsen af Johannes's gerning og indtil den forste påske.

Fra missionssekretæren

Julen er en lykkelig tid...... Hvorfor er julen sådan en lykkelig tid? Vi er glade og lykkelige om julen, fordi vi glemmer os selv og tænker på andre. Vi tænker på venner og familie, og hvad Kristus gjorde for os.

Hvorfor er Jesus Kristus så berømt i dag? Han er beromt, fordi han glemte sig selv og tjente verden. Han kom til verden og gav os livets plan, som vil bringe os tilbage til vor himmelske Fader, og så gav han sit liv på korset og brod dodens bånd for os alle, men til gengæld forlanger han, at vi kun tjener ham.

Ja, det er derfor, vi er så glade til jul, fordi vi giver noget til andre. vi er mere venlige mod hinanden.

Julen bor også være en tid, hvor vi undersoger os selv og indvier vort liv til de værdier, som varer; en tid, hvor vi kalder vor familie sammen i taknemmelig ydmyghed for alt, hvad der er vort, og med bøn om bevarelsen af frie principper og frihed for undertrykte folk, og en tid, hvor vi lærer vore born om Jesu Kristi guddommelige virkelighed.

Må vi alle få en glædelig jul og et godt nytår. Må vi bevare julens ånd hos os hele det kommende år ved at tjene ham, hvis fodselsdag vi fejrer på denne dag. Husk, vi er lykkeligere, når vi glemmer os selv og tjener andre.

Ældste *Benjamin R. Monk.*

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Hvilke skridt kan der tages for i Kirkens medlemmers hjerter at indprente en mere andægtig og hellig holdning under nydelsen af nadveren?

Spørgsmål:

Jeg har altid følt, at nydelsen af nadveren var en af de vigtigste pligter, der påhviler Kirkens medlemmer. Desuden, at vore tanker, medens vi nyder nadveren, bør dreje sig om naturen af de pagter, der indbefattes i bønnerne. Ingen andre ting bør have lov til at distrahere vort sind eller drage vor opmærksomhed fra denne hellige handling. Hvad jeg har lagt mærke til, overbeviser mig om, at den hellige holdning og højtidelighed, som denne ordinance kræver, ikke altid bliver overholdt. Hvilke skridt kan der tages for i Kirkens medlemmers hjerter at indprente en mere andægtig og hellig holdning under nydelsen af nadveren?

Svar.

Frelseren indstiftede nadveren ved påskefesten den aften, han var sammen med sine apostle umiddelbart for han blev arresteret og dømt. Der, i salen ovenpå, gav han sine apostle vigtige instruktioner og indførte nadveren som et middel, hvorved de skulle erindre ham lige til tidernes ende. Fra tiden for Adams fald og indtil denne sidste påske havde Herren givet offerloven, hvorved blodet af dyr og fugle udgødes, således som englen åbenbarede, som »et forbillede på ofringen af Faderens Enbårne«. (Moses 5:7), og det skulle overholdes indtil Jesu Kristi komme. Ved dette offer skulle de mindes det store offer, som skulle komme. Efter Jesu forsoning på korset skulle denne udgydelse af blod ophøre, og fra den tid skulle hans sande følgesvende erindre ham og grunden til hans død på korset, og disse symboler, der forestillede hans legeme og hans blod, som var udgydt, blev givet i stedet for dyreofringen. Herefter skulle hans følgesvende mødes i højtidelige forsamlinger og nyde brødet til minde om hans legeme og vinen[1]) til minde om hans blod, der blev udgydt for dem.

Der skulle ikke indføres noget ved nadvermøderne, der kunne forringe denne ordinance. Medlemmerne af Kirken bør samles i en troens og bønnens ånd. Deres sind og tanker skulle dreje

sig om nadveren. Der bør ikke være nogen hvisken eller anden samtale, for dette er en synd. Hvert medlems sind skulle dvæle ved bonnerne og fylden af deres betydning. De, som gør tjeneste ved velsignelsen af symbolerne, bør føle det hojtidelige i handlingen og det hellige ved ordinancen, akkurat som om Herren personlig var tilstede hos dem. Hvert af Kirkens medlemmer bør tænke på de tre store pagter, som indgås, når vi nyder disse symboler, nemlig:

1) At de er villige til at påtage sig Sønnens navn.

2) At de altid vil erindre ham.

3) At de vil holde hans bud, som han har givet dem.

Hvorledes påtager vi os Sønnens navn? Kirken kaldes ved hans navn, og vi skal erindre, at ved at nyde nadveren anerkender vi hans hånd ved vor forløsning fra døden, hvad der er gaven til alle mennesker, og ved forladelsen af vore personlige synder, hvad der kommer gennem vor lydighed i at holde hans befalinger.

Kong Benjamin har givet os en udmærket forståelse af, hvad der menes med at påtage os Sønnens navn. På grund af den pagt vi indgår, er vi åndeligt fødte sønner og dotre af Jesus Kristus. Vi bliver hans sønner og døtre, fordi han har forløst os og givet os liv og således overvundet gravens magt. Han sagde:

»Og under dette navn er I blevet frigjort, og der findes intet andet navn, hvorigennem I kan frigores. Der er ikke noget andet navn, hvorved frelse kommer; derfor ønsker jeg, at I skal påtage jer Kristi navn, alle I, der har gjort pagt med Gud, at I vil være lydige til jeres livs ende.

Og det skal ske, at den, der gør dette, skal findes på Guds højre side, og han skal kende det navn, som han skal kaldes ved, thi han skal kaldes ved Kristi navn.

Og det skal ske, at den, der ikke påtager sig Kristi navn, skal kaldes ved et andet navn, og han vil finde sig selv ved Guds venstre snde.

Og jeg vil også, at I skal huske, at det er det navn, som jeg sagde, jeg ville give jer, og som aldrig udslettes uden gennem overtrædelse. Pas derfor på, at I ikke overtræder, at navnet ikke bliver udslettet af jeres hjerte.

Jeg siger jer, at jeg ønsker, at I altid skal huske at have navnet skrevet i hjertet, så I ikke skal blive fundet ved Guds venstre side, men at I måtte hore og kende røsten, som I skal kaldes ved

---

[1]) Efter Kirkens organisering i 1830 gav Herren en åbenbaring til Kirken, hvori han sagde: »Thi se, jeg siger jer, at det er lige meget, hvad I spiser og drikker, når I nyder nadveren, dersom jeres øjemed er at gøre det til min ære og ihukomme for Faderen mit legeme, der blev nedlagt for jer, og mit blod, der blev udgydt til jeres synders forladelse. Derfor giver jeg jer den befaling, at I ikke skal købe vin eller nogen stærk drik af jeres fjender. I skal ikke nyde nogen, dersom I ikke selv har tilberedt den, og den er ny, i dette min Faders rige, som skal oprettes på jorden« (L.&P.27:2-4). Fra den tid blev denne instruktion fulgt, og Herren instruerede Profeten Joseph Smith om, at rent vand kunne bruges i stedet for vin. Så vidt vore optegnelser viser, blev vand første gang brugt i Kirtland Templet ved de højtidelige forsamlinger, der blev holdt der.

og ligeledes det navn, som han skal kalde jer ved.« (Mosiah 5: 8-12).

»Altid at erindre ham« betyder ikke blot at huske, at han blev korsfæstet, men bestandig at have i sit sind grundene dertil, og hvilke velsignelser der er kommet til hver af os gennem hans død og opstandelse. Vi skal erindre den store lidelse, og hvad det kostede ham at udføre den store forsoning. Vi skal erindre, at han gjorde det på grund af sin kærlighed, ikke blot til dem, som tror på ham, men også til hele verden: »Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den Enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« (Johs. 3:16).

Gennem denne forsoning bliver opstandelsen almengyldig, og hver sjæl vil få sit legeme gengivet til sin ånd, uadskilleligt forenet, for aldrig igen at deles. Desuden kommer til de sande troende forløsning fra deres synder og det evige livs velsignelser, hvad der vil sige at bo i Guds nærværelse. Det er disse ting, vi skal erindre.

Den tredie ting er at huske, at vi indgår den pagt, at vi vil holde hans befalinger. Hvorledes kan et medlem af Kirken nyde nadveren og forny disse pagter og med forsæt bryde nogen af de guddommelige befalinger! Når vi gør den slags ting, bringer vi fordømmelse til vor sjæl. Det er langt bedre for Kirkens medlemmer aldrig at nyde disse symboler og således forny disse tre pagter, end at nyde dem og derefter gå bort for at begå synd. Det er imidlertid en højtidelig befaling fra Herren, at vi skal tage del i nadveren. De, som gentagne gange overser denne befaling og bliver borte fra dette nadvermøde, vil miste Herrens Ånd, for hans Ånd vil ikke dvæle hos dem, der undlader at forny disse pagter konsekvent. Det er denne lære, som Paulus prøvede at lære Kirkens medlemmer i Korint.

Joseph Fielding Smith.

Nadvertjenesten

Forslag til det aronske præstedømme.

Følgende forslag angående administreringen og omdelingen af nadveren er beregnet for det aronske præstedømme under 21 år og bør straks følges og overholdes:

1. Ingen må modtage nadveren, før den »højeste autoritet«, der sidder på forhøjningen, har modtaget den.

2. Straks, når den »højeste autoritet«, der sidder på forhøjningen, har modtaget nadveren, skal alle andre, både på forhøjningen og i forsamlingen, modtage nadveren efter tur, uden at der tages yderligere hensyn til autoritet eller stillinger.

3. Nadveren skal ikke omdeles til personer, der overværer andre møder i mødehuset samtidig med nadvermødet, selv om de måske lytter til nadverbønnerne gennem radioen. Altså, kun de, der virkelig overværer nadvermødet og hører og bifalder nadverbønnerne, skal modtage nadveren.

4. Under ingen omstændigheder må nadveren omdeles til nogen, der opholder sig uden for bygningen.

5. De, som omdeler nadveren, må ikke bistå præsterne eller ældsterne ved nadverbordet på nogen anden måde under mødet.

6. Med mindre en ung mand undskyldes af grenspræsidenten, skal han blive under hele nadvermødet, efter at han har hjulpet med til at omdele nadveren. Dette gælder også dem, der har gjort tjeneste ved nadverbordet.

7. Medlemmer af det aronske præstedømme, som skal fra et lokale til et andet i kirkebygningen, efter at nadveren er administreret, skal indskærpes at gøre dette ærbødigt og undgå unødig støj eller forstyrrelse. Alle sådanne bevægelser bør ske med grenspræsidentens billigelse og ellers undgås.

8. Grenspræsidentskabet, sekretæren og kvorumlederne skal forlange orden og eksemplarisk opførsel under hele mødet af den del af det aronske præstedømmes medlemmer, der gør tjeneste under nadveren.

9. Vi bør ikke føle, at omdelingen af nadveren kun er diakonernes pligt. Grenspræsidentskaberne gør vel i lejlighedsvis at bede lærerne og præsterne om at omdele nadveren og således undgå at opmuntre til nogen forkert forståelse angående dette præstedømmes pligter og privilegier.

10. Det anbefales, at unge mænd, der bærer det aronske præstedømme, fortrinsvis lærere, får ansvaret med at tilberede nadverbordet, før mødet begynder. Dette omfatter at fylde nadverbægrene med vand og skaffe et tilstrækkeligt kvantum brødskiver og lægge et hvidt klæde under og over bakkerne, når de sættes på bordet. Der bør lægges særlig vægt på, at der ikke spildes vand på bakkerne.

11. Hvor det ønskes, kan unge kvinder få ansvaret med at tage sig af de hvide stykker klæde og nadverbakker og glas efter nadvermødet. Alt nadvertilbehøret skal holdes rent til enhver tid.

12. Eventuelt overskydende brød kan spises og bør ikke kastes bort. Når det spises som føde, har det brudte brød ingen nadvermæssig betydning.

(Fra *Improvement Era*, juni 1955).

»Stjernen« ønsker sine læsere en rigtig glædelig jul og et godt og velsignet nytår!

Præludium til julen

Af *Frances C. Yost.*

Kong Vinter lagde sit hermelinstæppe af sne parat til den kommende julehøjtid. Muntre, kulørte lys strålede fra hver busk og hvert grantræ. Alle husene i gaden syntes rede til at møde juleaften - undtagen et.

Inde i dette hus var der imidlertid i hvert fald en budding, der stod og kogte på komfuret og gennemtrængte luften med sin duft og duggede ruderne, så man ikke kunne se igennem dem. Bedstemor stod ved sit arbejdsbord og gjorde de sidste forberedelser til maden, men hendes hjerte var tungt.

Det var meget svært at opdrage Marie og Peter, hendes to børneborn, i denne hektiske tid, nu hvor hun selv var nær de halvfjerds. Det havde været en kamp for Bedstemor, både økonomisk og fysisk, siden hendes søn og hans kone og to af deres børn var blevet dræbt ved en automobilulykke. Bedstemor huskede udmærket den dag.

Hun havde passet Marie, den lille baby, og Peter, som var otte år, var også blevet hos hende for at hjælpe hende. De otte års forskel mellem dem havde sommetider gjort arbejdet med at opdrage dem til et endnu større problem, og nu var Peter på universitetet, hvor han studerede jura.

Bedstemor tænkte på de problemer, der var lige for hånden. Peter var kommet hjem fra universitetet ugen før, men han syntes forandret. Han var aldrig hjemme. Og han stod og hang altfor meget henne ved Susanne Rankins hus. Veninder betød flere problemer. Bedstemor vidste det kun altfor godt.

Og så var der noget galt med Marie. Bedstemor havde givet barnet enhver lejlighed til at lægge sine bekymringer på Bedstemors skuldre, men uden held. Et barn på tolv år burde være fuld af julens glæde, men Marie syntes rolig og højtidelig.

»Marie, kan du give Bedstemor en nål og tråd, så jeg kan sy denne høne sammen.« Bedstemors ansigt rynkedes til et smil.

»Ja, Bedste«; Maries ansigt blussede.

»Barn, du er vel ikke ked af, at

vi skal have høne i stedet for kalkun i år til jul, er du vel?«

»Å, nej, Bedste. Kalkun kunne ikke være halvt så god som de høns, du laver.«

»Er det, fordi vi ikke skal have noget juletræ i år?«

»Nej, Bedste, jeg er ærlig talt ligeglad, selv om vi ikke får noget træ. Vi kan spare pengene til Peters billet tilbage til skolen.«

Marie kom med tråden til Bedstemor. Hun så på klokken. Den var næsten to. Hun undertrykte en hulken, for den gjorde nogen fortræd. Det var svært at skjule noget for Bedstemor. Hun var lige så klog som to, måske tre, ugler.

Klokken selv fik Marie til at tænke på noget. Erindringen om den aften, Peter var kommet hjem fra universitetet for at tilbringe ferien hjemme, gled forbi hendes blik som en film, der kørtes ikke altfor hurtigt, og en lille smule uklar.

— — —

Det havde været en fredag aften. Marie sad på sin seng og talte sine penge. Tre dollars og 98 cents, alt i alt. Marie havde set et smukt, lavendelfarvet, håndstrikket sjal af uld, broderet med småbitte blomster, og havde bestemt, at det skulle være en julegave til Bedstemor. Marie kunne forestille sig hende med sjalet rundt om skuldrene, med fugtige øjne, og med det grå hår i bølger ned ved ørene. Sjalet stod til to dollars, og det var virkelig billigt, så Marie havde lagt to dollars til side til sjalet.

I en anden forretning havde Marie set det yndigste parfumesæt. Fem små flasker, hver med sin duft, pyntet som små dukker. På låget af hver flaske var der malet et ansigt, og hver parfumedukke havde sin farve kjole på, lavet af silkebånd. Marie vidste, at Karen og Rita, hendes bedste veninder, ville blive bedåret af en sådan gave, så hun havde lagt en dollar tilside til to sæt parfume.

Det gav 98 cents tilovers til en gave til Peter samt julepapir og bånd til at pakke ind i. Ja, der ville akkurat være penge nok, og da det var lørdag i morgen, ville hun gå ud og købe det i morgen.

I dette øjeblik bankede det på hendes dør. Marie havde hurtigt samlet pengene sammen og puttet dem ind på deres gemmested og havde åbnet døren.

»Må jeg komme ind, Søster?« Peter havde næsten hvisket.

»Selvfølgelig!« Marie havde lukket døren bag ham.

Peter var høj og solbrændt, en levende erindring om den sommer, som var forbi. Han havde sat sig på kanten af Maries seng.

»Har du nogen penge?« Musklerne i hans kinder trak sig sammen.

»Hm-mm«.

»Hør engang, Marie, jeg er blevet lokket med til en teatertur med Susanne og de andre i aften, og jeg har ikke en rød øre.« Deres øjne mødtes i spejlet over Maries toiletbord, og Peter havde skyndt sig at forklare: »Jeg *kan* ikke bede Bedste om at give mig penge. Kunne du ikke låne mig nogle?« Så havde han tilføjet, undseligt: »Marie, gamle tøs.«

Marie havde som i et syn set

sine penge. Hun kunne måske undvære halvanden dollars. Hun kunne måske give Karen og Rita lommetorklæder i stedet for parfume-sættene. Hun kunne købe en billigere gave til Peter. Men Bedste måtte absolut have det sjal! Marie var gået hen til skuffen i toiletbordet og havde fisket en gammel æske frem under lommetorklæderne og havde åbnet den.

»Hvor meget behøver du?«

»Hvor meget har du?«

Marie havde hældt indholdet ud på bordpladen. Hver eneste mønt lignede en gammel ven med sin egen livshistorie. Denne dollarseddel var for at have klistret tapet op hos Sørensen en lørdag eftermiddag. Den anden dollar fortalte om den snavsede kælder hos Petersen, som hun havde gjort i orden. Andre mønter var penge, som hun havde sparet ved ikke at gå i biografen, og småmønterne var til slikkerier, som hun havde nægtet sig selv.

»Der er tre dollars og 98 cents i det hele.«

»Jeg tager dem allesammen. Tak, Søster.« Peter havde samlet pengene sammen i en fart og puttet dem løst i sin lomme og var gået, idet han gav Marie et hurtigt klap på ryggen.

Fortvivlelse havde snøret Maries hals sammen. Hun *kunne* ikke få ord frem til at forklare Peter, at det var hendes julegavepenge, at han absolut ikke kunne få dem allesammen. Marie havde set på kalenderen. Hun havde krydset dagene af lige til jul. Der var akkurat seks tilbage!

Den aften kunne Marie ikke se Bedste ind i ansigtet, sådan som hun følte sig tilmode. Automatisk havde hun børstet tænder og var krøbet skælvende ned under dynen. »Fadervor...«. Nogle timer senere var hun vågnet op, rystende, havde sat sig op i sengen og følt decemberkulden gennem sin flonelspyjamas. Hun havde rystet på sine brune krøller. Nej - det havde ikke været en drøm. Peter havde virkelig lånt hendes julegavepenge......!

Hver eftermiddag siden den dag var Marie gået ned til byen efter skole for at sikre sig, at sjalet til Bedste ikke var blevet solgt. Engang havde hun været lige ved at spørge ekspedienten, om han ville lægge sjalet til side til hende, men var blevet klar over, at det ikke var nogen nytte til. Hun ville ikke være i stand til at tjene to dollars inden jul.

Nu var det juleaftensdag. Peter havde ikke siden omtalt pengene. Marie ønskede for tusinde gang, at hun havde fortalt Peter, at det var julegavepenge og ikke ladet ham tage dem! Hun var lige ved at ønske, at Peter ikke var kommet hjem til jul, men var blevet på skolen. Så kunne hun have sendt ham en gave. Hvem ville nu give Bedste en gave? Marie vidste, at Peter ikke havde noget, fordi han altid viste hende sine gaver til Bedstemor. Stakkels gamle Bedste - hun er så barnlig om julen, tænkte Marie. Hvis hendes strømpe var tom julemorgen...... Marie kunne ikke bære denne tanke. Hun gemte sig bag gardinet, så Bedste ikke kunne se, at hun tørrede sine øjne.

Små snefnug faldt som små fjer ned på jorden, og hvert fnug hav-

de til hensigt at være med til at bygge en ren hvid sti til julemandens slæde for aften. Pludselig så Marie Rita og Karen komme op ad havegangen. De bar begge to nogle gaver, pakket ind i papir. Marie vendte sig hurtigt bort fra vinduet.

»Bedste, Karen og Rita kommer. Sig til dem, at jeg ikke er hjemme. Å, gor det, Bedste«. Marie begyndte at lobe op ad trapperne.

»Vent lidt, barn. Du vil vel ikke have, at din gamle bedstemor skal fortælle en logn, vel?«

»Å, nej, Bedste, men jeg ville virkelig onske, jeg ikke var hjemme. Jeg...... jeg ville ønske, jeg var dod!«

»Nå, nå, barn. Gå nu hen til doren og byd dine veninder velkommen med et muntert »Glædelig jul«. Så tænkte hun: Når disse piger er gået, vil jeg tale med Marie. Hun har undgået mig længe nok. Det barn har en eller anden bekymring, og jeg har i sinde at komme til bunds i det.

Marie åbnede doren, da pigerne bankede på.

»Goddag, Bedstemor Brun, goddag, Marie,« Karen smilede, »vi kommer med en lille gave til at lægge under juletræet.«

»Ih, vi har endnu ikke pyntet vores juletræ«, stammede Marie.

»Nå, så lægger jeg dem bare her på bordet forelobig«, sagde Rita. Den skarpe kulde havde givet hende rode kinder.

»Jeg...... jeg har ikke pakket jeres gaver ind endnu. Vi er sent på den i år.« Marie så forvildet ud.

»Marie, hele koret skal ud og synge julesange i dag. De skal modes hos mig klokken fem. Kommer du ikke med, din altstemme er så god,« lokkede Karen.

»Jeg er bange for, at jeg ikke kan gå. Ser I...... Bedste har det ikke så godt.« Marie standsede brat. Bedste havde sagt, hun aldrig måtte lyve, og det så ud til, at hun nu sagde den ene logn efter den anden. Marie folte sig dårlig tilpas og sukkede af lettelse, da hendes veninder endelig gik.

Marie vendte sig til Bedste. Hun kunne se, at hun måtte give en eller anden forklaring på sin opforsel. Hun ville kun fortælle een logn til. Bedste måtte aldrig få at vide, at Peter havde taget pengene.

I dette ojeblik åbnedes bagdøren. Det var Peter, for han kom altid ind som en stormvind. Han havde Susanne med sig.

»Goddag, Marie og Bedste. Jeg er hjemme.« Peter smilede bredt til dem. »Bedste, jeg vil gerne indvie jer i en stor hemmelighed. Sue har lovet at vente på mig, til jeg får min eksamen. Og hun vil gå med min skolenål i stedet for en diamantring. Tænk engang! Jeg har taget hende med herover, for at hun kan hjælpe med til at pynte dette juletræ. Det er det smukkeste i byen.« Peter kom frem med et smukt formet juletræ med grene, der funklede af friske snefnug i lyset.

»Ih, goddag, Sue, og velkommen!« sagde Bedste varmt til Peters forlovede.

Peter trak sin pung frem. Den svulmede af penge. Han begynd-

te at sige noget, men Bedste stoppede ham, idet hun med vidt åbne øjne stirrede på de mange penge.

»Hvor i alverden har du fået de penge fra på denne tid af året, unge mand?« Bedste talte fast. Det var hendes pligt at undersøge den slags ting, og hun havde i sinde at gøre det, selv for øjnene af Susanne, hvis det var nødvendigt.

»Bedste, jeg har arbejdet hele ugen med at udlevere varer hos Tolstrup«, sagde Peter stolt. Så vendte han sig til Marie: »Her er fem dollars, Marie. En dollar og to cents i rente. Jeg ville have betalt dig dem tilbage før, men de har først ladet mig gå i dette øjeblik.«

»Men, Peter...... fem dollars!« Marie begyndte at protestere.

»Den er helt i orden, Søster. Banken forlanger mere rente, når de ikke kræver sikkerhed.«

En hård, pinefuld, lille kerne inden i Marie syntes at smelte bort.

Ved synet af hende svulmede Peters hjerte til bristepunktet. Han tog Marie i sine arme og holdt hendes hånd. »Jeg troede, du vidste, at jeg ville betale dig tilbage i rette tid inden jul. Se på klokken, der er endnu lidt tid til butikkerne lukker.«

Maries ansigt strålede, da hun så op.

»Bedste, må jeg gå ned i byen?« Så hviskede hun, kun bestemt for Bedstes øren: »Jeg vil købe noget mistelten til Sue og Peter.«

Hun skyndte sig ind efter sin frakke. »Bedste, jeg tror, jeg vil gå ud og synge sammen med de andre piger, før jeg kommer hjem.«

Bedstemor lod Susanne og Peter pynte træet. Fra køkkenvinduet så hun Marie skynde sig ned ad Storegade mod de strålende butiksvinduer. Bedste var klog som to, måske tre, ugler, for hun vidste, at siden de tre vise mænd havde skænket deres gaver til det lille Jesusbarn i krybben den første jul for så mange, mange år siden, var det at lave og købe gaver et præludium til julen.

Radioudsendelse

Aalborg gren vil medvirke i to radioudsendelser, der er blevet udarbejdet og optaget til brug i skoleradioen. Udsendelserne vil finde sted

Mandag den 8. december kl. 9,15 til 9,40
Torsdag den 11. december kl. 10,15 til 10,40

Kirkens del af programmet vil vare omkring 10 minutter.

Vi opfordrer alle de medlemmer, der på nogen måde er i stand til det, til at lytte til disse udsendelser.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG	kr.	5.00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	»	17.00
LÆRE OG PAGTER	»	6.50
DEN KOSTELIGE PERLE	»	2.00
BIBEL-CITATER	»	2.50
TROSARTIKLERNE, stift bind	»	8.50
TROSARTIKLERNE, blødt bind	»	9.00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	»	7.00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	»	7.50
HVEM ER MORMONERNE?	»	3.00
NY SANGBOG	»	10.00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	»	1.00
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet $2.00)	»	8.50

Ovenstående bøger kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk på talonen at anføre, hvad De ønsker.

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Julehilsen FRA Amerika

Kære soskende og venner!

Så ofte går vore tanker tilbage til det skonne lille land på den anden side havet. Et land med mange blå soer og smukke gronne skove, velholdte gårde og blomsterhaver omgivet af levende hegn. Ja, Danmark er et smukt land og vil altid have en stor plads i vore hjerter.

Vi lærte at elske Danmark og de vidunderlige folk, som lever der, og vore hjerter er ofte bedrovede, når vi gør os klart, at vi er skilt fra dem ved så mange mil.

Særlig i juletiden går vore tanker og bedste onsker til Dem alle derovre. Vi vil aldrig glemme de mange vidunderlige venner, vi fik der, Deres kærlighed og hengivenhed imod os og de mange venligheder, De viste os.

Der er noget, som glæder os mere end noget andet, det er Deres kærlighed til evangeliet og Deres villighed til at tjene og hjælpe værket til at gå fremad.

Frelseren sagde: »Lad de små born komme til mig, for Guds rige horer sådanne til.« Born er sode, rene og ydmyge og alle elsker dem. Hvis vi elsker dem, vil vi onske at være, hvor de er, derfor må vi være ydmyge, lydige og villige til at holde Herrens befalinger, så vi også kan blive fundet værdige til at bo i hans nærhed.

Julen er gavernes tid, med smukt pyntede juletræer, fest og glæde. Men lad os aldrig et eneste ojeblik glemme, hvad julen virkelig betyder, vor Frelser, Guds Sons fodsel. Han, som levede og virkede i en kort periode blandt dodelige mennesker, underviste, vejledede og anråbte menneskene om at komme til ham og følge ham, hvor han forte dem hen. Ham var det, som betalte det store offer, for at vi altid kunne leve. Hans gave var den storste gave, som kan gives til mennesket, det evige livs gave.

Hans vej er ikke svær. Hvis vi vil blive mere som han, må vi være mere tilgivende overfor andres fejl. Udove mere tålmodighed, mere tolerance og forståelse. Vi må elske Herren af hele vort hjerte og stræbe efter at holde hans bud. Vi må elske vor næste som os selv.

Hvis vi folger hans lærdomme, vil vi finde sand lykke og evig glæde ved at efterleve og adlyde hans love. Vi finder i Johannes 3:14-18: »Og ligesom Moses ophojede slangen i orkenen, sådan må Menneskesonnen ophojes, for at enhver, som tror, skal have evigt liv i ham. Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Son, den Enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Thi Gud sendte ikke sin Son til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. Den, som tror på ham, dommes ikke; den, som ikke tror, er allerede domt, fordi han ikke har troet på Guds Enbårne Sons navn.«

Hvor vidunderligt er det at have en sådan forjættelse til at give vort liv virkelig mening og formål.

Lad os standse op og tænke på Frelserens mange vidunderlige lærdomme. Lad os i det kommende år prøve at bringe lykke og glæde til nogen, der er mindre heldig end vi selv og ved at gøre dette bringe glæde til vort eget hjerte. Vi vil så blive klar over meningen med hans ord, da han sagde: »Hvad I gør mod en af disse mine brødre, har I gjort mod mig.«

Vi ønsker Dem alle en glædelig jul med tilfredshed og fred. Må Herren velsigne Dem alle i rigt mål. Må De finde glæde ved at tjene ham.

Vi sender vore kærligste hilsener og bedste ønsker til Dem alle, ikke blot for julen, men for det kommende år.

Deres hengivne *Præsident og søster Junius M. Sorensen.*

Indbinding af Stjernen 1958

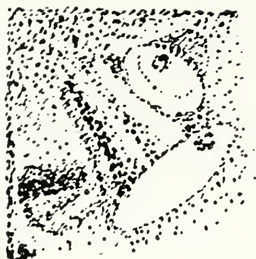
Stjernen for 1958 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1957 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 8,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1959.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 8,50, altså ialt **kr. 16,50 i Danmark, $ 3,50 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Kærlighed, storhed og december

Af *Marie F. Felt.*

»Og der skal opstå en mægtig blandt dem, som skal gøre meget godt, både i ord og gerning, og blive et redskab i Guds hånd til med overordentlig stor tro at gøre kraftige gerninger og gøre det, der er stort for Guds åsyn......« (2 Nephi 3:24).

Dagen for juleaften (1805) blev fader og moder Smith glade, da deres femte barn blev født. De havde allerede to små drenge, ved navn Alvin og Hyrum, og en lille datter ved navn Sophronia. (Deres første datter blev født omkring 1797 og døde kort efter fødselen). Men denne lille dreng, som netop var kommet til dem, syntes at være noget ganske særligt. De kaldte ham Joseph, efter hans fader.

Der var imidlertid noget, som familien ikke vidste. Joseph havde været noget særligt for vor himmelske Fader i lang, lang tid. Joseph havde kendt Herren selv, før han skabte den verden, vi lever i. Selv de store profeter og vise mænd fra oldtiden, som f. eks. Josef, der blev solgt til Ægypten, kendte ham. Vor himmelske Fader havde noget meget vigtigt for denne Joseph at udføre. Han ville blive »stor ligesom Moses«. (2 Nephi 3:19).

Josef i Ægypten vidste også, hvad den lille dreng skulle hedde, for han sagde: »Og han skal kaldes efter mit navn, og det skal være efter hans faders navn.« (2 Nephi 3:15).

Da familien Smiths nye lille barn var to dage gammel, vidste han ikke, hvorfor klokkerne ringede, og hvorfor alle var så glade, men hans fader og moder vidste det. Det var jul, og folk fejrede Jesu fødselsdag. Han var kommet til denne jord som et lille barn, akkurat som Joseph Smith. Vise mænd vidste om hans komme, akkurat som de vidste om Josephs.

Den allerførste julenat, da Maria og Josef beundrede det lille Jesusbarn, kom nogle frygtsomme hyrder til deres dør. Noget vidunderligt var også hændt dem.

Medens de vogtede deres får på marken, sagde de, blev himlen lige så klar som om dagen. Da de så op, så de en engel, som sagde til dem: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde,

som skal være for hele folket. Thi eder er i dag en Frelser fodt i Davids by; han er Kristus, Herren! Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et lille barn svobt og liggende i en krybbe. Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sagde: Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!« (Lukas 2: 10-14).

Så snart englene var borte, skyndte hyrderne sig til Betlehem. De ønskede at vide om alt det, der var blevet fortalt dem, var sandt, og det var det. De var åndelose, da de fortalte om denne vidunderlige nat. Sådant noget var aldrig hændt nogen for. Her var den Frelser og Messias, som de havde ventet så længe på.

Efterhånden som den lille Joseph blev ældre, horte han mere om Jesus. Han lærte om de vise mænd, som fulgte en stjerne for at finde Jesus. Han lærte, hvorledes Josef havde taget Maria og Jesus med til Ægypten for at beskytte barnet fra den onde kong Herodes.

Joseph lærte også om de ting, som Jesus gjorde, da han blev ældre. Han helbredte ti spedalske og andre, som var syge. Han oprejste Lazarus fra de døde. Han bespiste fem tusind med kun fem brod og to fisk. Han lærte folk at elske hverandre og at gøre mod andre, som de ønskede, at andre skulle gøre mod dem.

Jesus havde mange hjælpere og følgesvende. De onskede også at gå rundt og undervise folket, således som Jesus onskede, at de skulle gøre.

Det var mærkeligt, tænkte Joseph, at folk skulle blive så forvirrede nu. Hvordan kunne det være, at folk ikke kunne blive enige om Jesus og de ting, han lærte dem? Hvorfor var der så mange kirker, som hver især påstod, at den var den rigtige, og at alle de andre var forkerte? Han måtte finde ud af, hvilken der var virkelig rigtig, for han ønskede at tilhøre den rigtige.

En morgen bad Joseph til vor himmelske Fader på sine bøjede knæ i en smuk lille lund. Han spurgte hvilken af alle kirkerne, der var den rigtige. Så vigtigt var svaret, både for Joseph og for hele folket, at vor himmelske Fader kom personlig for at give svaret. Sammen med ham kom hans Søn, Jesus Kristus.

Da Joseph så op på dem, talte Gud, vor himmelske Fader, venligt til ham. Han sagde, idet han pegede på Jesus: »Dette er min elskede Son. Hor ham!«

Jesus fortalte så Joseph, at han

ikke skulle slutte sig til nogen af kirkerne, men følge de instruktioner, som han ville få. Hvis han var trofast, ville han om nogle år få lov til at tjene vor himmelske Fader på en højst vigtig måde.

Da Joseph rejste sig, gav han sig selv det løfte, at han ville gøre sit bedste for at blive værdig til denne store ære. Vor himmelske Faders værk ville altid komme først. Med sin fødselsdag så nær ved Jesu fødselsdag var han sikker på, at det ville hjælpe ham til at være stærk og fuld af mod.

(Fra *The Instructor*).

Referater fra DISTRIKTS-konference nr. 4

Aalborg distrikt, 25. og 26. oktbr.

Aalborg distriktskonference begyndte lørdag aften med en koncert af Aalborg grens kor under ledelse af ældste Vernon K. Bird. Mange sange blev sunget og solonumre fremført: fru Munkholm var solist i »O, min Fader«, ældste Chad Thorderson sang »En stakkels sorgbetynget mand« og »The Garden« til eget guitar-akkompagnement, søster Jonna Rogilds sang »Mon hjemme i dalen jeg savnes«, og ældste James Nielsen spillede en piano-solo »Scherzino«.

Efter koncerten havde Kvindelig Hjælpeforening bazar og salg af forfriskninger, og ældste Chad Thorderson underholdt med nogle musiknumre.

Søndag morgen begyndte med præstedømsmøde og Kvindelig Hjælpeforenings møde kl. 9. Kl. 10,30 var der søndagsskole, hvor forskellige medlemmer fra Aalborg, Skive, Hjørring, Læsø og Frederikshavn deltog med sange og taler. Emnet var »Vogt mine får«, og vi hørte flere interessante og oplysende taler om dette emne.

Om eftermiddagen var der dåbsmøde, hvor to børn fra Læsø blev døbt. Kl. 3 afholdtes et specielt genealogisk møde under ledelse af søster Mary Kaiser fra Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse. Hun forklarede hensigten med arbejdet og hjalp alle de tilstedeværende, ialt 30, med udfyldelse af genealogiske skemaer. Næste møde var Primary funktionærmøde og derefter fælles funktionærmøde for alle organisationer under ledelse af ældsterne Ronald Wilson og Tim Malan fra Hovedbestyrelsen i København.

Mødet søndag aften var et dejligt møde, og en god ånd var nærværende, da distriktspræsident Clark Thorstenson, 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Larry Christensen, 1. rådgiver, præsident Torkil Dresso, og missionspræsident Holger P. Petersen alle talte om konferencens emne »Vogt mine får«. Alle konferencens møder var vel besøgt.

Konferencen var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Clark Thorstenson.

C. T.

Distriktskonferencerne i 1959

er fastsat til følgende tider:

Distriktskonference nr. 1

Aalborg distrikt	10. og 11. januar.
Odense distrikt	17. og 18. januar.
Esbjerg distrikt	24. og 25. januar.
Aarhus distrikt	31. januar og 1. februar.
Kobenhavns distrikt	7. og 8. februar.

Distriktskonference nr. 2

Aalborg distrikt	28. og 29. marts.
Odense distrikt	4. og 5. april.
Esbjerg distrikt	11. og 12. april.
Aarhus distrikt	18. og 19. april.
Kobenhavn distrikt	25. og 26. april.

Distriktskonference nr. 3

Aalborg distrikt	29. og 30. august.
Odense distrikt	5. og 6. september.
Esbjerg distrikt	12. og 13. september.
Aarhus distrikt	19. og 20. september
Kobenhavn distrikt	26. og 27. september.

Distriktskonference nr. 4

Aalborg distrikt	24. og 25. oktober.
Odense distrikt	31. oktober og 1. november.
Esbjerg distrikt	7. og 8. november.
Aarhus distrikt	14. og 15. november.
Kobenhavn distrikt	21. og 22. november.

Angående næste tempelrejse

Søskende, som påtænker at deltage i næste sommers rejse til templet for at udfore arbejde for deres afdode slægtninge, bedes indsende de nødvendige skemaer *inden nytår,* da det tager ca. et halvt år få skemaerne kontrolleret og gjort rede i Amerika til tempelarbejdet her. Nærmere oplysninger kan fås ved henvendelse til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, Kobenhavn F.*

Efter planen vil rejsen gå til templet i Schweiz med afgang fra Kobenhavn lørdag den 18. juli og hjemkomst den 26. juli.

FRA *Haderslev*

Haderslev? siger De. Jamen, er der da medlemmer og missionærer i Haderslev?

Ja, det kan De tro, der er. Og hvis der er nogen, der gerne vil finde trofaste medlemmer, der elsker deres Gud - så kom til Haderslev!

Javel; men siden De har medlemmer, vil man formode, at De holder møder i den lille by?

Ganske rigtigt. Da vi lige er begyndt, holder vi møder i en loge. Medlemmerne glæder sig til de dage, de mødes og nyder hinandens selskab, hinandens vidnesbyrd og Guds Ånd. Vi har dejlige møder i Haderslev.

Så holder De kun eet møde hver uge?

Nej! Haderslevs medlemmer er aktive. De ønsker at udføre noget, derfor har vi lige organiseret en G.U.F., hvor vi kan komme sammen, lære mere og styrke hinanden.

Det ser ud til, at De taler sandhed om Haderslev, det må være en god by. Men hvor og hvornår holder De G.U.F.?

Den holdes hver torsdag, og De kan tro, at vi er taknemmelige, fordi broder Evald Rasmussen har tilbudt os sit hjem til mødet. Her er et billede af vor G.U.F. Der mangler Annelise Rasmussen, men ellers er vi: Søster Jette Rasmussen, søster Hansen, søster Rasmussen og broder Rasmussen. De to andre ansigter tilhører missionærerne.

De gør mig mere og mere interesseret. Hvor længe har der været missionærer i Haderslev, og har De fremgang?

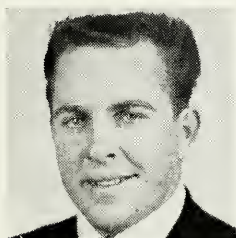

G.U.F. i Haderslev.

De har været der i knap 10 måneder. De møder mange dejlige mennesker, som er virkelig interesseret i at lære sandheden at kende. Haderslev er en fremgangens by. Vi glæder os til den dag, da Haderslev kan få sin egen gren og sin egen kirkebygning.

Men tænk! Så megen begejstring fra den lille by - de har gudstjeneste, G.U.F. og aktive, begejstrede medlemmer; de elsker virkelig evangeliet, og de har fremgang. Jeg må sige, jeg beundrer den slags; man ved aldrig, hvad der ligger ude i fremtiden. Fra nu af skal jeg holde øje med Haderslev!

INDSAT:

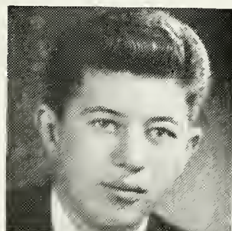
Den 10. november er ældste Donald R. Rasmussen blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Rasmussen er født i Fillmore, Utah, den 14. maj 1936 som søn af Mr. og Mrs. Wm. H. Rasmussen. Han gik i Millard High School og tog eksamen derfra i 1954. Han studerede på College of Southern Utah i et halvt år i efteråret 1954 og foråret 1955.

Ældste Rasmussen kom til Danmark den 15. februar 1957 og arbejdede først i Odense i 6 måneder, derefter på Amager i 6 måneder og i Haderslev i 6 måneder, og han arbejdede i København, da han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Rasmussen i det høje kald, der er pålagt ham.

INDSAT

Den 10. november er ældste Reed Kent Christoffersen blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Christoffersen er fodt i Lehi, Utah, den 26. november 1936 som son af Reed H. Christoffersen af Arla Rita Pack. Han gik i Olympus High School og senere på University of Utah i to kvartaler og på Brigham Young University i to kvartaler.

Ældste Christoffersen kom til Danmark den 15. februar 1957 og har arbejdet i Amager gren, Roskilde, Randers og Haderslev.

Vi beder Gud velsigne ældste Christoffersen i det høje kald, der er pålagt ham.

»Fred på jorden, i mennesker velbehag«

For næsten to tusind år siden oplyste det store mirakel, Frelserens fødsel, verden med håb. Siden da har folk fortalt og genfortalt historien om det første julemirakel og har skabt andre historier om vidunderlige, indbildte julemirakler. Vi kan også indbilde os, at et stort mirakel kunne ske ved denne julehøjtid. Forestil Dem, at alle folk over hele verden blev bevæget til på een gang at nære et dybt ønske om at bede oprigtigt, og at alle på samme tidspunkt ville bøje sig i bøn. Hvad ville blive den fælles bøn ved denne verdensomspændende handling? Den forenede menneskehed over hele jorden ville utvivlsomt opsende en brændende bøn om *fred.*

Den gang det store julemirakel skete i den strålende stjerneklare nat for 2000 år siden, sang englene en velsignelse for menneskeheden. Deres velsignelse for så længe siden var den samme som vor bøn nu. De sang:

Ære være Gud i det højeste!
på jorden fred
og i mennesker velbehag!

Det synes muligt, at englenes sang betød, at fred på jorden og i mennesker velbehag er det samme. God vilje blandt mennesker betyder fred på jorden.

Jesus tilbragte sin mission med gang på gang at fortælle det samme budskab, som englene hyldede ham med: Ære være Gud, i mennesker velbehag. Da han underviste nogle farisæere, var der en lovkyndig, der spurgte ham: Mester, hvad er det største bud i loven? Jesus sagde til ham:

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og hele din sjæl og hele dit sind.

Det er det første og største bud.

Der er et andet, som er dette ligt: Du skal elske din næste som dig selv.

På disse to bud hviler hele loven og profeterne.«

Endnu engang...... Ære være Gud — god vilje blandt mennesker.

Men ikke engang nu, 2000 år efter, har vi lært at efterleve disse to bud, som kunne bringe ære og god vilje og fred. Vi tænker måske sommetider lidt selvretfærdigt, at vi prøver på at dyrke Gud og at elske vor næste. Ja, vi ønsker ganske sikkert fred på jorden. Vi beder oprigtigt, at menneskehedens ledere vil være kloge til at afgøre nationernes sager, så der ikke mere vil være had, heller ikke massemyrderier, heller ikke krigsødelæggelse. Vi synes, vi ædelmodigt støtter de store organisationer, som hjælper de fattige, de uvidende, de ulykkelige over hele verden og som gør det, fordi de og vi tror på, at alle mennesker er brødre og søstre.

Men regeringer og velgørenheds-organisationer *alene* kan ikke skabe eller bevare fred på jorden. Der kan kun være store og gode mænd i regeringerne og i organisationerne, hvis der er mange store og gode folk iblandt os. Fred på jorden må komme fra god vilje blandt menneskene, det vil sige i vore hjerter og i andre folks hjerter overalt. Vi må lære at elske, at forstå, at tilgive venner og fjender. Men foruden dette må vi, som ledere i en tidsalder med frygt, spænding, ja, selv fortvivlelse, ikke blot tro, men vi må indpode i vore unge mennesker dette vigtige budskab om den individuelle menneskelige sjæl, nødvendigheden af fred og kærlighed i den enkeltes hjerte, og vise det gode hjerte ved en god levevis. Måske mere desperat end på noget andet tidspunkt i menneskehedens historie trænger hver eneste til en stærk tro på Gud og en forståelse af hensigten med livet. Hver eneste af de unge mennesker, vi har indflydelse på i G. U. F., må hjælpes til at forstå den varige værdi, der ligger i at give Gud æren gennem en stålsat retskaffenhed og gennem kærlighed, forståelse og påskønnelse af ens medmennesker, udtrykt ikke blot i ord, men i gerninger.

Charles Malik, tidligere libanesisk ambassador for U.S.A., har sagt: »Hvad der behøves (i verden i dag) er et positivt budskab, noget ydmygt, som bliver rakt ud og rører menneskenes hjerter, deres trang til forståelse, og skaffer håb. Hvorledes kan et sådant budskab virkeliggøres undtagen gennem skarer af almindelige mænd og kvinder, der er grebet og ophøjet af religiøs tro?«

Hvis vi enkelte ledere, *hver af os en magt i sig selv,* kan hjælpe til over hele Kirken at skabe en flok unge mennesker, der er inspireret af julens ideal og indpodet med beslutningen om at vise det i gerning, *så* kan vi virkelig føle, at vi stadig har den sande julens ånd. *Så* kan vi fryde os hele året igennem ved det håb, der blev bragt til verden ved Frelserens fødsel:

Ære være Gud...... på jorden fred, i mennesker velbehag.

G.U.F.s hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for december:

For senior Søndagsskolen:

Jesus svarede: »Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den Enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« (Johs. 3:16).

For junior Søndagsskolen:

»Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.« (Matt. 4:10).

Søndagsskolesang for december: »O, Bethlehem, du lille by«. (Nr. 105 i den nye sangbog). Forfatter: Phillips Brooks; komponist: Lewis H. Redner.

KREDSLÆRERNES *budskab*

»Ligesom vi tilgiver«.

Jeus lærte os, at vi skulle bede vor himmelske Fader tilgive os, ligesom vi tilgiver andre. Dette antyder, at sjæle, der ikke tilgiver, selv er uværdige til tilgivelse. Og hvis vi, selv de bedste af os, ikke får tilgivelse, hvilken chance har vi så for ophojelse?

Vor holdning overfor vore medmenneskers svagheder bliver en stor faktor, når vi skal bestemme vor egen status i det kommende liv. Da alle har syndet, kan kun de, der tilgiver og tilgives, blive ophojet.

Det er forkert af hvem som helst af os at tillade et tankelost udtryk eller en indbildt tilsidesættelse at odelægge års venskab. Det er mærkeligt, at mennesker, som vil opnå barmhjertighed, selv kan være ubarmhjertige; og de, som påskonner venlighed, selv kan være uvenlige; og de, som trænger til tilgivelse, afslår selv at tilgive.

Det er ukristent at »samle falske indtryk, og holde dem fast mere og mere, eftersom årene går, indtil dyderne ofte ser ud for os som overtrædelser.« Det utilgivende hjerte er grusomt.

Jesus gav os det fuldendte eksempel på princippet tilgivelse. Ingen blev lykkeligere end de, som modtog hans forsikring om, at deres synder var dem tilgivet. Selv da han hang på korset, bad han: »Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gor.«

Det er betryggende at forudsætte, at intet af det, Jesus gjorde, bragte ham mere glæde end at tilgive sine medmennesker. Han gav endda sit liv, for at Adams overtrædelse kunne tilgives, og vi blive sparet for folgerne deraf.

Lad os hver især se tilbage på vort liv og genkalde os de gange, vi har tilgivet nogen. Har nogen anden glæde været mere tilfredsstillende? Har nogen anden folelse været mere oploftende? De odelæggende folelser: lidenhed, smålighed og had eller længsel efter hævn, bliver trængt bort ved tilgivelse. »Tilgivelse er bedre end hævn, thi tilgivelse er tegn på en blid natur, men hævn tegn på en grusom natur.« (Epiktet).

Hvor mange gange skal vi tilgive? Jesus svarede Peter og sagde: »Jeg siger ikke til dig indtil syv gange, men indtil halvfjerds gange syv.« Det er underforstået, at vi skulle aldrig blive trætte af at tilgive hinanden, hvis vi vil godkendes.

Hvis i dag var dommens dag, hvor mange af os kunne da sige: »Fader, jeg kunne ikke bede om andet, end at jeg skulle behandles, som jeg har behandlet mine medmennesker - at jeg kan blive tilgivet, ligesom jeg har tilgivet dem?«

Lad os leve således, at vi kan få tilgivelse, »ligesom vi tilgiver«.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Se derfor til, o, I, der indtræder i Guds tjeneste, at I tjener ham af hele jeres hjerte, sjæl, sind og styrke, så I kan stå ulastelige for Gud på den yderste dag«. (L. & P. 4:2).

Formål: At understrege betydningen af hjertelig, uforbeholden og samvittighedsfuld tjeneste og at vise, at det at tjene Gud betyder at tjene vore medmennesker.

Tjeneste er grundvolden til et lykkeligt og rigt liv. Det er hjørnestenen til al virksomhed og aktivitet i Den Kvindelige Hjælpeforening.

Denne lektie forlener meningen med begrebet tjeneste med ny understregning og betydning. I nærværende lektie formanes vi til at tjene Herren med beredvillighed og af hele hjertet. Dersom vi tjener vore medmennesker karrigt, modstræbende eller på pralende og stolt vis, er vi ikke antagelige for Herren. Gud kender vore motiver, vore evner, vore svagheder og ufuldkommenheder. Han har givet os den åbenbaring, hvorfra dette budskab er taget, for at hjælpe os med at overvinde vore fejl og ved at gøre dette blive mere fuldkomne.

Vi kan tjene Herren på mange måder. Vi kan tjene ham ved at arbejde og virke i Kirkens forskellige organisationer. Dersom vi bliver bedt om at virke i en sådan egenskab, burde vi betragte kaldet som en herlig mulighed, antage det beredvilligt og udføre vore pligter samvittighedsfuldt. En anden form for tjeneste er missionærvirksomhed. Denne kaldelse er også en udfordring og en gunstig lejlighed og af en sådan art, at dersom vi bliver udvalgt til at udføre den, at vi da påtager os den med al flid.

Det væsentlige ved at tjene Gud i disse og alle andre egenskaber og kald består i at tjene vore medmennesker. Kong Benjamin sagde: »...... når I er i jeres medmenneskers tjeneste, tjener I blot Gud.« (Mosiah 2:-17).

På denne tid af året går vore tanker ganske naturligt til det store område, der står i forbindelse med vor Frelsers liv. Vi kender måske historien om den persiske adelsmand Artaban, der, efter at han har fået kendskab til Messias's fødsel, sælger alt sit jordiske gods og køber tre kostbare perler. Det er hans agt at bringe disse som en gave til Messias som tegn på den kærlighed og hengivenhed, han nærer for Jesus. På vejen standser han for at hjælpe en trængende, og Artaban kommer derfor for sent til Bethlehem og får der at vide, at Josef og Maria er flygtet til Ægypten med Jesusbarnet. Artaban tilbringer sit liv med at søge efter Messias. Under dette forehavende hjælper han sine medmennesker, der er i nød, og som trænger til hans øjeblikkelige hjælp. En efter en giver Artaban sine kostbare perler

bort for at hjælpe andre. Han bliver aldrig velsignet så meget, at han får lejlighed til at se Jesus, og han føler, at han ikke har udført sin mission. Men da han dør, hører han en stemme, som siger:

»Thi jeg var sulten, og I gav mig at spise; jeg var torstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer af mig.

.........Sandelig siger jeg eder, hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre der, har I gjort imod mig.« (Matt. 25:35, 40).

Der er måske kun få af os, der bliver kaldet til at yde en så heroisk tjeneste, som Artaban ydede. Men hver dag gives der os mange muligheder for at tjene andre. At glemme sig selv i forsøg på at lette en andens byrde, at udføre en betænksom handling eller at vise uventet venlighed er at tjene Herren ved at tjene andre. Denne form for betjening af vore medmennesker kræver ikke nogen særlig kaldelse, men vil nå langt for at hjælpe os med at gøre os fortjent til Jesu forjættelse, da han sagde:

»...... Kom hid, min Faders velsignede! arv det rige, som har været jer beredt, fra verdens grundvold blev lagt.« (Matt. 25: 34).

KVINDELIG *hjælpeforening*

Vi bringer endnu nogle referater af åbningsfester, der er afholdt i de Kvindelige Hjælpeforeninger ved begyndelsen af det nye lektiekursus for 1958-59:

København:

Åbningsfesten den 29. september indledtes med »Vi glædes og frydes« og bøn ved søster Anni Ringheim, hvorefter præsidentinden, søster Anna Andersen, bød velkommen. Vi sad ved festligt smykkede borde, som var pyntet med blomster, blommer, druer, æbler og pærer. Den første på programmet var en italiensk sanger, M. Batiste, som spillede og sang så dejligt for os. Kvindelig Hjælpeforenings sangkor med søste Oda Nielsen som dirigent sang »Trøster mit folk« og »Sæden den sås«, den sidste med søster Louise Sørensen som solist. Søster Anna Andersen talte derefter til os om Kvindelig Hjælpeforenings arbejde og de nye lektier. Vi fik serveret en dejlig risdessert med pærer samt orangeade. Da vi havde spist den lækre dessert, talte grenspræsidenten, broder Bjarne Gram, til os, og vi hørte en storartet deklamation ved søster Anna Kragh. Derefter var ordet frit, og flere af søstrene talte til os. - Tilstede 61.

I. L.

Amager:

Mandag d. 29. september holdt Kvindelig Hjælpeforening åbningsfest. Vi var 30 tilstede foruden distriktspræsidenten og grenspræsidentskabet. Efter indledningssang og bøn ved søster Thora Henriksen gik vi ind til tre blomsterprydede borde med

Fra åbningsfesten på Amager.

mange dekorationer og levende lys, der tog sig strålende ud med servicet på de skinnende hvide duge. Præsidentinden, søster Karla Andersen, bød alle hjertelig velkommen og forklarede meningen med denne fest samt omtalte vore nye lektier. Broder John Lieberkind Pedersen velsignede maden, hvorefter der blev serveret pindemad med forskellige lækkerier, derefter tarteletter med grønærter og hamburgerryg, til sidst ostekiks. Efter dette var der et program med oplæsning ved søster Kathinka Andersen og sang

Amager Kvindelige Hjælpeforenings bestyrelse.

og musik ved søster Lena Ling Nielsen og søster Inger Fischer. Til maden fik vi La Pomme i høje glas, et festligt arrangement, dertil servietter med forskellige vers, som blev læst op og forklaret med et resultat, der gav feststemning over hele linien. Distriktspræsident Harry Petersen holdt festtalen, hvori han indflettede Kvindelig Hjælpeforenings gode sider. En lille sketch om vort nye lektiehefte manglede heller ikke, udført af søster Inger Fischer og søster Irma Petersen. Senere måtte brødrene tage ud af bordene, og til sidst serveredes hybente og sandkage. Der sluttedes med sang og bøn ved grenspræsident Aage Francke Pedersen. Alle var enige om at have tilbragt en vidunderlig, fornøjelig aften. Gid det må give et godt resultat til vore mødre!

K. og I.

Vejle:

Kvindelig Hjælpeforening i Vejle holdt åbningsfest den 11. oktober. Vi begyndte aftenen med sang og bøn, og derefter spiste vi forloren skildpadde og syltede pærer; det smagte dejligt. Vi havde så underholdning, først en sang ved søster Karen Nørskov, »En stakkels sorgbetynget mand«, dernæst fire sketches og endelig en sang ved søster Karen Nørskov, søster Sørensen og Lis Pedersen. Så legede vi nogle lege, og til sidst viste missionærerne nogle films. Der var 15 tilstede, og vi var alle enige om, vi havde haft en virkelig god aften. Der var tre ægtemænd inviteret med til festen.

N. H.

Randers:

Kvindelig Hjælpeforening i Randers afholdt mandag den 13. oktober sin åbningsfest for vinterhalvåret. Der var 23 tilstede. Efter at vi alle havde bænket os om det med efterårsblomster og -løv smukt pyntede bord, bød præsidentinden, søster Abild Christensen, velkommen og omtalte vore nye lektiekurser for

Åbningsfest i Vejle.

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

vinteren. Efter den indledende sang og bøn blev der serveret kakao, saftevand, hjemmebagt kringle og æblekage. Efter at maden var velsignet, var ordet frit, og der blev udtalt glæde over at være med i Kvindelig Hjælpeforenings arbejde samt sunget et par sange, og så var der derefter lidt mere humoristisk: Søster Betty Hansen læste et digt i jysk mundart, »De va skik i di gue gammel tier«, og søster Inger Grøn sang Træskovalsen, hvor vi alle sang refræn. Da vor grenspræsident, broder Hjalmar Nilsson, blev forflyttet til Kolding et par dage efter, inviterede vi ham med til afskedsfest, og han gav også sit besyv med til at sætte humoret endnu en tak op, ligesom han talte et par gode afskedsord til søstrene og opfordrede til sammenhold. Efter at vi havde moret os godt sammen et par timer, sluttede vi med sangen »Pris Gud, fra hvem hvert gode kom« og taksigelse ved søster Petrine Nielsen.

NB. Æblerne til æblekagen var vokset i Kirkens egen have, plukket og henkogt af medlemmer af Kvindelig Hjælpeforening, og nu serveret og spist af samme!

Alt i alt en god og billig fest, som vi håber i vinterens løb vil give gode resultater.

P. N.

Kvindelig Hjælpeforenings aftenmøde søndag den 3. november i København:

Kvindelig Hjælpeforening i København afholdt konference søndag aften den 3. november. Der åbnedes med sangen »Samler solskin« og bøn ved søster Elna Madsen. Grenspræsident Bjarne Gram overgav tiden til Kvindelig Hjælpeforening, hvorefter foreningens autoriteter i Amerika, missionen og grenen blev opretholdt ved assisterende sekretær, søster Etly Andersen. Præsidentinden, søster Anna Andersen, talte til os om arbejdet i Kvindelig Hjælpeforening, og søster Lillian Krammer sang »Nu går dagens sol i vester ned«. Søster Anna Gotfredsen talte derefter over emnet: »Jesus sagde: Jeg er verdens lys«, og vi hørte en smuk sangsolo ved ældste Jack B. Morris. Søster Vibeke Nielsen talte over: »Således skal jeres lys skinne«, og til slut talte grenspræsidenten til os. Det var en dejlig aften, hvor alle havde lagt et stort arbejde for dagen, både talerne og sangerne. Vi sluttede med sangen »Min Gud er mit lys« og bøn ved søster Nasja Valentiner. Tilstede 136.

Kvindelig Hjælpeforening i København gren ønsker alle i grenen en glædelig jul og et godt nytår!

I. L.

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
AALBORG: 31. august: Ingeborg Bundgaard	Ældste Larry R. Stucki	Ældste Donald S. Coleman
4. oktober: Hanne Astrid-Maria Jepsen Larsen	Broder Charles Larsen	Broder Charles Larsen
Marie Katrine Pedersen Christensen	Ældste James W. Nielsen	Ældste Clark Thorstenson
1. november: Alis Elisabeth Bjornstrup	Broder Charles Larsen	Ældste Nilo R. Call
FREDERIKSHAVN: 26. oktober: Ingelise Hojmark Steffensen	Ældste Russell Durfey	Ældste Chad Thorderson
Steen Hojmark Steffensen	Ældste Garth Sorensen	Ældste Chad Thorderson
ESBJERG (VARDE): 4. oktober: Anne Marie Kirstine Hansen Jørgensen	Ældste Paul B. Jensen	Ældste Don P. Jenkins
Anne Theodora Gjorup	Ældste Don P.Jenkins	Ældste Paul B. Jensen
AARHUS: 9. august: Krista Agnethe Nielsen	Broder Hans Rohde Nielsen	Broder Orla Rohde Nielsen
30. august: Sofie Katrine Kristensen	Ældste Julian Mercer	Ældste Julian Mercer
Sonja Faarborg	Ældste Craig Kimball	Ældste Ronald Kjar
Irene Vibeke Kristensen	Ældste Verlin Nicholes	Ældste Verlin Nicholes
RANDERS: 5. oktober: Grete Martine Laursen	Broder Martin Laursen	Broder Hjalmar A. Nilsson
KØBENHAVN: 27. sept.: Else Jonna Larsen	Ældste Leonhard H. Trauntvein	Ældste Edmond E. Tucker
Carl Christopher Christiansen Winther	Ældste K. Dale Despain	Ældste Wesley Sorensen
Else Marie Winther	Ældste K. Dale Despain	Ældste Wesley Sorensen
Anne Margrethe Larsen Andersen	Ældste Elray Petersen	Ældste Parley Hansen
Tage Willy Sorensen	Ældste Charles G. Ward	Ældste Byron A. Rasmussen
Else Margrethe Thora Christensen Sorensen	Ældste Charles G. Ward	Ældste Byron A. Rasmussen
Freddy Weibel Iversen	Ældste Donald R. Rasmussen	Ældste Donald R. Rasmussen

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
4. oktober:		
Juars Dennis Wellendorph	Ældste K. Dale Despain	Ældste Leonhard H. Trauntvein
Katharina Wellendorph	Ældste K. Dale Despain	Ældste Leonhard H. Trauntvein
Willy Helge Howard Jensen	Ældste Leonhard H. Trauntvein	Ældste K. Dale Despain
Alfred Rasmus Morling	Ældste Richard Ray	Broder Felix Hasbo
BORNHOLM: 4. oktober:		
Birthe Bolding Rasmussen	Ældste Max William Brothersen	Ældste Norman Hansen
ODENSE: 3. september:		
Emmy Edele Wenzella Havmand	Ældste Jerry R. Petersen	Ældste W. Fred Mortensen
4. oktober:		
Niels Christian Simonsen	Ældste Jay R. Thueson	Ældste W. Fred Mortensen
Birthe Katrine Hansen	Ældste Spencer B. Greer	Ældste George E. Rice

Rettelse: Ved en beklagelig fejltagelse har vi i oktober nummeret af Stjernen skrevet, at søster Bodil Maren Felletoft Mouritsen, Herning, der blev døbt den 7. juni, fik håndspålæggelse af ældste Gary M. Madsen; det skal være ældste Gary M. *Larsen*. Undskyld!

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »America« via Bremerhaven er følgende missionærer den 2. november ankommet til den danske mission:

Ralph L. Hansen fra Portland, Oregon, beskikket til at arbejde i Middelfart.

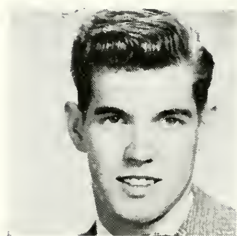
DeVon S. Dennison fra Clover, Utah, beskikket til at arbejde i Frederikshavn.

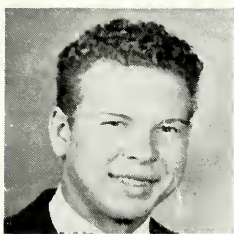
Ross Jack Poulsen fra Brigham City, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

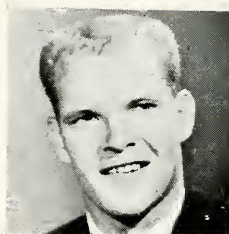
Gary M. Hudson fra Providence, Utah, beskikket til at arbejde i København.

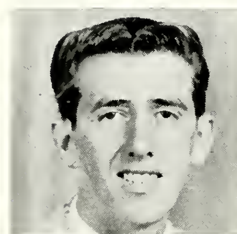
Darrel Glen Gamble fra Preston, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

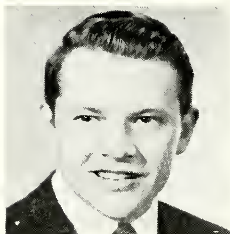
Merrill K. Olson fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i København.

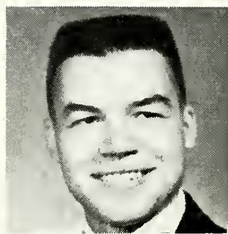

Ralph L. Hansen.

DeVon S. Dennison.

Ross Jack Poulsen.

Gary M. Hudson.

Darrel G. Gamble.

Merrill K. Olson.

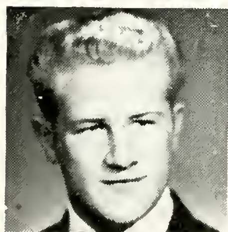
Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

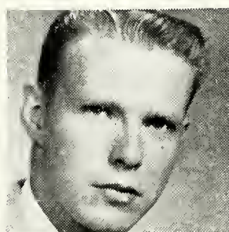
31. oktober: George A. Mickelsen fra Bancroft, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Horsens.

18. november: Craig G. Kimball fra Long Beach, California, efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

18. november: Clark T. Thorstenson fra Spanish Fork, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

George A. Mickelsen.

Craig G. Kimball.

Clark T. Thorstenson.

INDHOLDSFORTEGNELSE

for

»Den Danske Stjerne«

Årgang 1958

KLOSTERTRYKKERIET

HELSINGØR: Den 13. december fylder søster Ingeborg Jensen, St. Annagade 11, 65 år. Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 21. december fylder broder Jean Holm Bendtsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra England: Søster Edith Witter, født Lorentzen, tidligere København, sender fra sit hjem i England ønsket om en rigtig glædelig jul og et godt nytår til søskende, venner og missionærer i København og Amager gren.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

VELSIGNELSER:

AARHUS: 13. juli: Poul Erik Sørensen og Henny Marie Pedersen Sørensens søn, Lars Sørensen, velsignet af sin fader.

5. oktober: Niels Aage Jensen og Tove Frandsen Jensens datter, Birgitte Maj-Britt Lykke Jensen, velsignet af ældste Craig Kimball.

AMAGER: 7. september: Skov Jensen og Grethe Marie Elisabeth Nielsen Jensens søn, Gert Skov Jensen, velsignet af broder Peter Rasmussen.

12. oktober: Hans Børge David Hansen og Lilli Ida Gustafson Hansens søn, Harry Børge Dirch Hansen, velsignet af broder Harry Petersen.

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
ESBJERG: 14. september: Anders Henry Jensen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
26. oktober: Mikkel Hansen Jensen	Lærer	Broder Johs. Sørensen
ODENSE: 24. august: Børge Christian Dinesen Høvsgaard	Lærer	Ældste Jay Thuesen
Bent Aage Andersen	Lærer	Broder Torkil Dressø
Hjalmar Hornemann Hansen	Lærer	Missionspræsident Holger P. Petersen
AMAGER: 31. august: Carl Holger Madsen	Ældste	Broder Aage Francke Pedersen
Leif Peter Løfqvist	Lærer	Broder Peter Rasmussen

KØBENHAVN: 6. juli:		
Hans Kaj Alfred Hatting	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
7. september:		
Richard Emil Andersen	Diakon	Broder Torkil Dressø
Arne Lind Jacobsen	Diakon	Broder Bjarne Gram
Poul Petersen	Lærer	Broder Niels Johansen
Bent Lundsteen Holm	Diakon	Broder Arnold Køster
14. september:		
Tage Emil Petersen	Diakon	Broder Niels Johansen
21. september:		
Peter Frederik Pedersen	Diakon	Broder Finn Vest Nielsen
28. september:		
Aage Francke Pedersen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
BORNHOLM: 5. oktober:		
Johannes Rudolf Lund	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
HERNING: 28. sept.:		
Verner Hansen	Diakon	Ældste Gary Larsen

EMIGRATIONER:

SILKEBORG: Den 14. august er søster Tove Holden Jørgensen emigreret til Salt Lake City, Utah.

AALBORG: Den 29. september er søster Inger Lise Nielsen emigreret til Alpine, Colorado.

Missionærforflyttelser:	**Dato:**	**Fra:**	**Til:**
James Poulsen	31. oktober	København	Horsens
Charles Gordon Ward	7. november	København	Korsør
Garth L. Sorensen	7. november	Aalborg	Roskilde
Leon Henrichsen	7. november	Roskilde	København
J. Marion Nielsen	7. november	Korsør	København
Chad Thorderson	7. november	Frederikshavn	København
William Olsen	8. november	Middelfart	Aalborg
Frank A. Poulsen	8. november	Aalborg	Haderslev
Reed K. Christoffersen	10. november	Haderslev	København
Clark L. Ostergaard	17. november	Aalborg	Aarhus
Gary W. Atkinson	17. november	Tønder	København
Rosco N. Tolman	17. november	København	Odense
W. Fred Mortensen	17. november	Odense	København
Gary M. Hudson	17. november	København	Tønder
Elray L. Petersen	17. november	København	Aalborg

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!